

- ge opgaver i forbindelse med klagesagsbehandling vedrørende kommunale afgørelser.
- en del henvendelser fra borgere, der ønsker at klage over kommunale afgørelser, bliver allerede i dag rettet til og behandlet af statsamterne og af sekretariaterne for tilsynsrådene. For den enkelte borger vil det ikke altid være indlysende, hvornår en klage falder inden for tilsynsrådets kompetence, og hvornår den ikke gør. I en række sager forekommer legalitetsspørgsmål, som falder inden for tilsynsrådernes kompetence, side om side med spørgsmål om skønsudøvelse og regelfortolkning, og det vil være hensigtsmæssigt, at alle aspekter af sagen - i det omfang, skøn stadig vil kunne påklages - kan behandles af samme instans.«

Forslaget i betænkningen har haft som forudsætning, at overførsel af klagesager kun sker til statsamter, som samtidig er sekretariat for tilsynsrådene, og at klagesagerne vil kunne behandles af statsamterne med de forøgede personaletal, der følger af forslaget om at overføre de sociale amtsankenævns sekretariater til statsamterne.

Dette betyder, at klagesager fra Københavns og Frederiksberg kommuner fortsat skal behandles af Boligministeriet.

Det foreslås under henvisning til ovennævnte, at byggelovens ankesystem ændres i overensstemmelse med de nævnte retningslinier.

Den begrænsede mulighed for klagemyndigheden til også at behandle skønsmæssige afgørelser, hvis afgørelsen efter klagemyndighedens vurdering har almindelig interesse eller videregående betydelige følger for klageren, ophæves, og boligministeren bemyndiges til at fastsætte endelighedsbestemmelser vedrørende klage over forhold af underordnet og mindre indgribende betydning.

Administrative og økonomiske konsekvenser

For borgerne medfører forslaget, at der bliver mulighed for at få en hurtigere endelig afgørelse i en klagesag, når anke kun kan ske til én instans. I klagesager efter byggeloven vil ofte være involveret 2 parter, nemlig den byggende og naboer til et byggeri, og det vil derfor være af også økonomisk betydning for de byggende, at der hurtigere kan sættes et punktum i sådanne sager.

Forslaget medfører ingen administrative eller økonomiske konsekvenser for kommunerne.

Efter forslaget skal amtsrådene ikke længere være 1. ankeinstans. Ved et rundspørge til samtlige amtsråd i 1987 er oplyst, at der til amtsrådene i 1986 er indgået ca. 350 klagesager. Heraf er ca. 160 afvist som

vedrørende skøn eller som følge af klagefristens overskridelse, og ca. 50 sager er henvist til behandling hos anden myndighed. Endvidere har amtsrådene behandlet ca. 70 dispensationssager vedrørende byggesager, hvor kommunen har været bygherre. De nævnte sager, bortset fra dispensationssagerne, skal fremover behandles af statsamterne. På baggrund af oplysninger fra Amtsrådsforeningen skønnes, at der vil være tale om en samlet personalebesparelse i amterne på ca. 4 sagsbehandlere.

Efter forslaget skal Boligministeriet, Byggestyrelsen ikke længere behandle klagesager som 2. ankeinstans. I 1988 har styrelsen behandlet 100 klagesager som 2. ankeinstans.

Ad 4. Indførelse af hjemmel til at fastsætte drift- og vedligeholdelsesbestemmelser mv. samt materialekrav af indeklimamæssige hensyn

Indeklimaet i bygninger har gennem de seneste år været genstand for stigende opmærksomhed. Samtidig har der været en stigende erkendelse af, at et dårligt indeklima kan være årsag til fysiske gener og i visse tilfælde medvirkende til udvikling af sygdomme. De hyppigste klager går på træk, tør luft, tørre slimhinder, hovedpine og udvikling af allergi.

Nogle årsager til disse klager kendes, mens andre ikke er så lige til at finde. Der kan være tale om et samspil mellem en række meget forskellige påvirkninger som fx støv, gasser og partikler fra materialer, luftfugtighed, temperatur, rengøringsmidler og -hyppighed og ventilationsforhold.

Indeklimaproblemer er ikke alene et dansk problem. World Health Organization (WHO) beskæftiger sig også med indeklimaområdet, og i en rapport fra 1982 blev begrebet »den syge bygning« introduceret. Det er bygninger, hvor det trods mange bestræbelser ikke har været muligt at eliminere påvirkninger, der har givet anledning til vedvarende gener hos beboerne.

Forebyggelse af indeklimagener har gennem de senere år indtaget en central placering i en række forsknings- og udredningsprojekter, initieret af Boligministeriet. Resultaterne herfra bør i den kommende tid udnyttes i en bred indeklimamæssig regulering i form af vejledninger, oplysning, krav og drift- og vedligeholdelsesprogrammer.

Ventilationsforholdene i den enkelte bygning har stor betydning for at sikre og opretholde et godt indeklima, og der er i de gældende bygningsreglementer fastsat krav til minimumsluftskiftet i bygninger. Der er imidlertid ikke i dag hjemmel til at fastsætte forskrifter for rensning og vedligeholdelse af ventilationsanlæg og ventilationskanaler, selvom undersøgelser har vist, at manglende vedligeholdelse og rens-